

φοῦ ἐκπέσω ὅτα κατὰ καιροὺς μοὶ ἔμβασε καθί. Τὸν ἑζήνησα καὶ θλαχά τῆς Σεβασμιότητός του σημείωσιν, ν' ἀπαιτήσω πεντακοσίας λίρας πρὸς τελείαν εὑρόφλησιν καὶ εἰς μείζονα ἔτι νὰ προβῇ παράθλεψιν γάρ της μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν του.

·Τὸ ἐν τῇ νήσῳ Λαγκίνου οἰκόπεδον πᾶς καὶ εἰς τίνας ἔχω δεδωρημένον γνωρίζεις, ὥστε περὶ τούτου οὐδὲν ἔχω νὰ δικτάξω ἦδη.

·Ἐκ δὲ τῆς λοιπῆς περιουσίας μου, ἵτοι τῶν παρέμοι μετρητῶν, τῶν μετὰ καὶ ἀνευ ὄμολόγων ὁφειλομένων μοὶ καὶ καθυστερουμένων παρά τε τοῦ ἔθνικοῦ ταμείου καὶ λοιπῶν, ἐκ τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων μου καὶ εἴ τινος ἄλλου ἀνήκοντός μοὶ δικαίου νὰ εξουργηθῆσι τὰ εὔρεθρούμενα μικρὰ γρέη, μου πρώτιστα καθὼς καὶ τὰ δρειλόγια εἰς ἔξοδα τῆς τροφοδοσίας τῶν πατριαρχείων καὶ τοῦ οίκου καὶ εἰς μισθούς τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν μου, γιαρίς οὐδεὶς τῶν ἔχοντων λαμβάνειν ν' ἀδικηθῆ κατὰ τὰς σχετικὰς δικαῖες τῶν ἐνέργειάς κανονισμῶν».

Ἐνταῦθα ὑπομνήσαντός μου περὶ τῶν ἑκατὸν λιρῶν, ὃν τὴν γρῆσιν ἐπερυλάγηθη νὰ μοὶ ἀνακοινώσῃ τὴν προτεραίαν, εἶπεν ἡ Λ. Θ. Π. — «Ταύτας θέλω διαθέσει κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πτωγῶν ἔκεινων κορασίων, ὑπὲρ ὃν, ως εἶναι γνωστὸν, εἶχον δισχεθῆ τὴν συνδρομήν μου.

·Τὴν εὐόδωσιν τῶν πόθων καὶ τῶν εὐγῶν μου τούτων καὶ τὴν ἐν τῇ ἐκτελέσει διακανόνισιν αὐτῶν ἐπιθυμῶ θεριῶν νὰ ἐπιμεληθῆσι καὶ νὰ συστήσης στενῶς εἰς τε τὴν ιερὰν Σύνοδον καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, παρακάλεσον δὲ καὶ τοὺς ἀγχθούς μοὶ φίλους (οὓς μοι εξινόμισσεν), ἵνα μετὰ τῆς διακρινούσῃς αὐτοὺς φιλογενοῦς διαθέσεως συντελεστῷ τὸ ἐπ' αὐτοῖς εἰς τὴν αἰσίαν διεκπεραίωσιν αὐτῶν». ·Ἐπὶ πᾶσι προσέθετο. — «Λαπάζουμαι καὶ εὐχούμαι καὶ εὐλογῶ τοὺς πάντας ἀπὸ φυγῆς, προσδοκῶν παρένος ἐκάστου διμοίαν τῆς φυγῆς διάθεσιν».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ δεκάτῃ ὅγδοη ιουλίου ἀρίκετο εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν δὲ ἐντολῇ τῇ, Λ. Θ. Π. προσκλήθεις κ. Θ. Λ. Μαυρογορδάτος, μεiltού εἰσήλθομεν παρὰ τὴν Λ. Θ. Παναγιότητι, ἥτις μετὰ τὰς προσαγορεύσεις δηλώσατα τῷ κ. Θεοδώρῳ τὸν σκοπὸν τῆς προσκλήσεώς του, ἀρηγήσατο ἐπομένως, διακοπτομένη πολλάκις ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ λόγου, τὰ καθέκαστα τῶν τε δοθεισῶν μοὶ παραγγελιῶν τῇ προτεραίᾳ καὶ ἐμεῖς τὰς τῆς πρωτίας, καθί δὲ ἀνωτέρῳ ἐκτίθεται, μετὰ δὲ τὸ πέρας λέγει τῷ κ. Θεοδώρῳ. — «Ἄξιω, τέχνου, πρῶτου νὰ μετρήσῃ τῷ ἀγίῳ Δέρκων ἐκ τοῦ παρατίκα πέντε γιλιάδας, καὶ

δικτακοσίας (ἀρεθ. 5,800) λίρας Τουρκίας, δὲ ὁφελῶ δι' ἧν ὀφειλαί γρῆσιν καὶ δι' δὲ ἀνεβέμην γειστέρας παραγγελίας τῇ Σεβασμιότητέ του, ώς ἡκούσατε ἦδη δεύτερον δὲ τὸ ὑπόλοιπον τῆς παρ' ἡμῖν ἐμπεπιστεμένης γρηγοριακῆς περιουσίας μου ἐκ τεσσάρων γιλιάδων καὶ διακοσίων (ἀρεθ. 4,200) λιρῶν Τουρκίας νὰ συντελέσῃτε δπως διατεθῆ καθί οὓς ἐδήλωσα πόθους συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἀγίου Δέρκων».

Εἰς ταῦτα ἀποκριθεὶς δ. κ. Θεόδωρος εἶπεν.

— «Ἐστε βέβαιος, Παναγιώτατε, ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἔται πιστωμένος δὲ ἄγιος Δέρκων μὲ τὸ ποσὸν 5,800 λιρῶν κατὰ τὴν ὑμετέρκην διαταγῆν, καὶ ὅτι ἀκολούθως θὰ ἐπιμεληθῶ δόσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἀγίου Δέρκων, δπως μὲ τὸ παρ' ἡμῖν ποσὸν τῶν 4,200 λιρῶν τουρκικῶν ἐκτελεσθῶσιν οἱ ὑμέτεροι πόθοι καὶ αἱ εὐγάρι».

Τελευταῖον, ἀμφότεροι συγκεκινημένοι σύδροχοι, εὗτήλθαμεν τῆς αἰθουσῆς τῆς Λ. Θ. Π. παραγγελλούσης τῷ κ. Θεοδώρῳ Μαυρογορδάτῳ εὐχάριτον ὑμέτερον τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΣΙΦΩΝ ΕΝ ΑΓΓΑΙΙΔ. — Σπανιώτατον φαινόμενον ἐγένετο ἐπὶ τῆς νοτίας ἄκρας τῆς Αγγλίας ἀπέναντι τῆς Αμστέρδης καὶ τῆς πόλεως Πορτσμούθ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι θαλάσσιος σίφων, οὗτινος μαρτυρία ὄφθαλμοφανῆς ἀπεστάλη εἰς τὰ ἀγγλικὰ φύλλα. Τὴν 21 αὐγούστου μικρὸν πρὸ μετημορίας δὲ νοτιανατολικὸς ἀνευρος σαρώσας τὰ μέλανα νέφη ἔφερεν αὐτὰ πρὸς τὴν Αμστέρδην. Ολίγα λεπτὰ μετὰ μετημορίαν ὡφθη ἡ θάλασσα συγκονινοῦσα μετὰ τῶν νεφῶν διὰ στήλης ὅδατος, κινουμένης ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς. Ο αὐτόπτης μάρτυς τοῦ φαινομένου, δύστις καὶ τὴν ἐκθεσιν ἐποίησατο, παρετίθει διὰ τηλεσκοπίου μετὰ προσογῆς τὰς κινήσεις τῆς στήλης ταύτης καὶ διέγνω ὅτι ἡ ἀκτὶς τῆς στεφάνης αὐτῆς ἦν ἀρκούντως μεγάλη, καὶ δύως ἐγώρει ταχύτατα. Λιγότερον πρὸ τῆς Σούτθης, πραστείου τῆς Πορτσμούθης κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ λιμένος τούτου, καὶ διὰ τοῦ ὄφρου Στόκες. Άμα εἰς τὴν δίνην τῆς Σούθχαμπτων ἀριστόμενος ὁ σίφων μετεβλήθη εἰς κατακλυσμαίαν βρογήν. Ολίγον πρὸ ταύτης μικροῦ δεῖν περιεκλείσθη ὑπὸ τῆς δίνης τοῦ κινουμένου ὅδατος πλεύσον καὶ κατεποντίσθη. «Μεθ' ὅλην αὐτοῦ (λέγει ὁ αὐτόπτης) τὴν μικρὰν ἐκτασιν καὶ σφρότητα, ἥκιστα συνήθεις εἰς τοὺς τροπικούς, ὁ σίφων ἦν ἀξιοτημείωτος διὰ τὸ μέγιστον ὄψος τῆς στήλης τοῦ ὅδατος».

·**Ο ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.**

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΑΣ.